

Ladislaw
Episcop de Oradea

III. / 2011

Nr. 693/2011. MESAJ PASCAL

Prea Cucernici Confrați! Iubiți credincioși!

În Săptămâna Mare și în zilele pascale, tot mai mulți pelerini pornesc la drum din toate colțurile lumii pentru a vizita locurile sfinte din Ierusalim, sărbătorind acolo marea bucurie a Învierii lui Cristos. În această perioadă, aceste locuri ale mântuirii atrag parcă și mai mult oamenii, care prin credința lor se alătură lui Isus pe Muntele Măslinilor, poartă Crucea împreună cu El și Îl însoțesc până pe Golgota, unde meditează la patimile și la moartea lui Isus pe cruce. Pelerinul care pășește pe calea trăirilor sufletești nu se oprește aici, ci merge mai departe, iar în apropierea locului răstignirii găsește mormântul „*în care nu fusese pus nimeni, niciodată. Așadar, pentru că era ziua Pregătirii iudeilor, iar mormântul era aproape, l-au pus acolo pe Isus.*” (In 19, 42).

Acest mormânt se află în centrul evangheliei din Duminica Paștelui. Durerea și tristețea apostolilor și a femeilor sfinte se leagă de acest loc. „*În prima zi a săptămânii, dis-de-diminează, ele au plecat la mormânt, ducând miresmele pregătite.*” (Lc 24, 1). Mormântul - orice mormânt - indică spre realitatea morții. Este semnul vremelniceii, locul spulberării speranțelor, de unde izvorăște lacrimă și jale. De multe ori simțim acest lucru atunci când ne aflăm lângă mormântul unor persoane apropiate și ne întristează pierderea lor. Ne simțim neputincioși și amenințați de moarte, de nimicire și de pierire. Mormântul îi desparte de noi nu numai pe cei dragi nouă, ci ne prădează speranțele și așteptările, ne zădărnicește planurile și umbrește în noi bucuria vieții. Printre grijile noastre pământești cele mai mari se numără și mormântul: mormântul altora pe care îl vizităm și îl îngrijim cu pietate, dar și mormântul nostru de care ne apropiem inevitabil cu fiecare clipă trăită. Căci viața implică moartea și fiecare mormânt stă mărturie în acest sens, indiferent dacă acceptăm sau nu această realitate.

Cu toate acestea, mormântul despre care se vorbește în sărbătoarea Sfințelor Paști nu este locul tristeții. Spre mirarea lor descoperă acest lucru și femeile care sosesc la mormânt. Nici ucenicii nu se confruntă aici cu liniștea mormântului, ci dimpotrivă la mormântul lui Isus ei descoperă semnele vieții. Femeile „*au găsit piatra rostogolită, iar când au intrat, nu au găsit trupul Domnului Isus.*” (Lc 24, 2-3). Dintre ucenici „*Simon Petru a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate, dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc.*” (In 20, 6-7). Mormântul, care până acum le-a alimentat dezamăgirea și deznădejdea, se transformă și își schimbă complet semnificația, căci nu mai vestește puterea definitivă a morții, ci puterea vieții celei noi și a speranței care arată viitorul. Femeile găsesc mesagerii acestui viitor în mormântul gol, unde „*le-au apărut doi bărbați în haine strălucitoare*” (Lc 24, 4), care le-au dezvăluit lor și lumii întregi taina mormântului deschis: „*De ce-l căutați pe Cel Viu printre cei morți? Nu este aici. A înviat.*” (Lc 24, 6).

Mormântul din Ierusalim, ultima etapă a vieții pământești a lui Isus, a devenit locul cel mai vizitat din lume nu pentru că aici a fost așezat spre odihnă trupul lui Isus, ci pentru că de aici izvorăște mesajul bucuriei pascale: „*Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui.*” (Rom 6,9). La mormântul din Ierusalim s-a arătat că viața a învins moartea pentru totdeauna, căci Cristos a pășit din împărăția celor morți și a deschis porțile unei vieți noi în fața fiecărei creaturi. De aici izvorăște speranța și credința cea nouă, căci la mormântul gol al lui Isus omul căutător se regăsește în fața unor noi perspective. Sosirea la final de drum se transformă într-un nou început, căci întunericul mormântului se risipește în lumina strălucitoare. Învierea lui Cristos vorbește despre viață și îndrumă spre viitorul dorit de Dumnezeu. Mormântul din Ierusalim primește și închide în sine suferințele, nenorocirile și eșecurile omenești, spulberând deznădejdea și teama, pregătind noua creatură a lui Dumnezeu chemată la viață nouă prin Cristos.

Dacă în perioada Paștelui obișnuim să vorbim despre evenimentele mântuirii noastre, atunci, privind cu atenție la mormântul lui Isus, trebuie să ne concentrăm și asupra locului mântuirii, căci de aici, din apropierea crucii și din mormântul din Ierusalim, provine eliberarea noastră, de aici vine siguranța viitorului nostru. Dumnezeu transformă tot ceea ce în viața noastră pământească ni se pare definitiv și ne arată că există speranță împotriva deznădejdii, dreptate împotriva nedreptății, viitor împotriva disperării!

Sărbătorim Paștele! Sărbătoarea mormintelor deschise și a pietrelor rostogolite. Căci în această perioadă se spulberă poverile care apasă și îngreunează viața, cad giulgiurile, iar vigoarea vieții biruiește nemișcarea morții. Sărbătorim Paștele! Ziua ridicării lui Dumnezeu, care pentru noi s-a opus morții și la tot ceea ce pune viața în primejdie, o sufocă și o face imposibilă sau chiar insuportabilă. Sărbătorim Paștele! Ziua cea mare a reîntoarcerii la libertatea care descătușează sufletul din strânsoarea păcatelor și slăbiciunilor noastre! Sărbătorim Paștele!

Emoțiile căutării și bucuria cea mare a regăsirii. Trăirea minunată a credinței care ni-L dezvăluie pe Cristos cel viu și biruitor.

Iubiți credincoși!

Misterul mormântului deschis poartă în sine mesajul vieții. Mesajul transmis omenirii se adresează și astăzi popoarelor de pe toate continentele lumii. Îi caută pe cei suferinzi și pei care trăiesc vremuri zbuciumate și războaie. Le vorbește victimelor dezastrelor naturale și celor persecutați. Ajunge la cei săraci și la cei bogați, la cei înrobiți și la cei puternici. Se adresează familiilor și celor singuri, tuturor celor care caută sensul vieții. Ajunge și la noi, când ne aflăm în căutarea unor căi noi și a unor răspunsuri. Mesajul vieții îmbrățișează întreaga lume și ne cheamă la faptele vieții. Să ascultăm acest mesaj și să răspundem acestei chemări! Să nu ne împotmolim în mormintele pe care le-am creat chiar noi și care ne pun viitorul în pericol. Mai degrabă, urmând cuvintele episcopului Prohászka Ottokár(1858-1927), să pășim la lumina mormântului deschis: *„O mormânt sfânt, tu insufli viață veșnică; certitudinea speranței noastre... Căci învierea lui Isus în trup a cutremurat lumea și a adus primăvara. Există o singură renaștere: primăvara în care se ridică palmierul de izbândă a lui Cristos! Să primim acest semn al biruinței ... Să avem grijă să nu se ofilească în mâinile reci, în inimile uscate, în locuri întunecate; să nu se ofilească din cauza îndoielii, a indiferenței, a lucrurilor pământești! Să pornim la drum, «palmae in manibus!»”* (Prohászka, *Pe urmele Celui Înviat – meditații*).

Le doresc preoților, călugărilor și călugărițelor, tuturor colaboratorilor mei din centru și din parohii, tuturor iubiților mei credincioși ca bucuria Paștelui să se reverse în viața lor, să le aducă împlinire și haruri bogate. Să fie izvor de putere și să conducă la întărirea întru credință pe toți aceia care primesc mesajul pascal:

*„Cu adevărat a înviat Domnul, aleluia!
A Lui este mărirea și puterea în veci!” Amin.*

Cu binecuvântarea mea episcopală.

Oradea, la Marea Solemnitate a Învierii Domnului, Sfintele Paști 2011

† Ladislau
Episcop de Oradea

(Rog preoții să citească acest mesaj pascal la sfintele liturghii din prima sau cea de-a doua zi de Paște)